

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560504352/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

VIII

*Hon satt bredvid hans hufvudgård –
Och fäste på de bleka dragen
Ett Blick, ett kungarike värd. –
Men ack! hur går det med ditt hjerta.*

Tegnér's Axel.

»Den gamle Grevinde har bedraget mig!» tænkte *Naomi*. »Hun har villet krænke mig! Opdigtet er hele Historien, eller hun har grebet et løgnagtigt Rygte! Jeg maa vide det, vil vide det!» Og hun hang indsmigrende ved Greven, der talte om, hvor snart de nu skulde skilles.

»I to Aar faae vi ikke hinanden at see, men naar vi saa sees, da flyver Du med mig til Paris og London, det levende, prægtige London!»

»Du er god imod mig!» sagde *Naomi*. »Du er ogsaa den Eneste, som mine Tanker, min hele Villie bøier sig for. De andre Mennesker, jeg kan lide, lider jeg dog kun for min egen Skyld, for den Morskab, de gjøre mig, og fordi jeg ikke kan undvære dem, de ere mig tidt utaalelige!»

»De føie Dig ikke som jeg!» sagde Greven.

»Du?» gjentog hun og saae ham ind i Øiet. »Du føier mig? Nei, ikke i min uskyldigste, min mest brændende Bøn! og derfor lider jeg Krænkelser, som jeg ikke engang tør sige Dig, thi da er Du haard og kold!» og hun lagde sin Kind til hans, snoede hans Haar om sine Fingre og syntes at holde sit Aandedrag tilbage – »Du skammer Dig ved for Verden at sige, at jeg er Din sande Datter! er jeg det ikke, saa siig mig i det mindste hvem jeg skal elske som min Fader!»

»Mig!» sagde Greven, »mig! Du er mit Barn!» men hans Blik blev merkt, Panden rynkede sig, som vilde Blikket nægte, hvad Tungen sagde.

»Og for Verdens Øine, hvem er da mine Forældre?» spurgte hun. »En Jødes Datter, en –?» han taug, og Læberne bevægede sig krampagtigt.